

בס"ד. מענה לשאלות המניחים – התוועדות ש"פ נח ה'תשמ"ג

(תורת מנחם – התוועדות תשמ"ג ח"א, שיחת ש"פ נח סעיף ל'.
השיחה הוגה ונדפסה בלקו"ש חלק כ"ה ע' 23 ואילך)

בס"ד.

בהשיחה ופרש"י (נח ז, יב) הקשה, דממ"ש "ויהי הגשם בו" ארבעים יום" מוכח דכוונת רש"י "הורידן ברחמים שאם יחזרו יהיו גשמי ברכה" היא שכל הארבעים יום (לא רק בת"ת) הורידן באופן כזה (שבאם יחזרו יהיו גשמי ברכה). וא"מ: א) היאך שייך קס"ד "אם יחזרו" כמשך ארבעים יום, והרי כבר בודאי מתו בתחילת המבול (כשהי' ריבוי מים) והיאך שייך ש"יחזרו"? ב) מהו הפירוש בזה שכל הארבעים יום (גם בסוף המ' יום) הוריד המים באופן כזה – והרי בפועל הי' מבול? ויתירה מזו: איך זה מחאים עם מ"ש להלן (בפסוק יז) "ויהי המבול ארבעים יום", שבמשך כל המ' יום (גם בתחלתן) הי' מבול?

ונחבאר התירוץ על קושיא הראשונה, דרש"י פירש כבר לפני"ו (פסוק ד') "ארבעים יום – כנגד יצירת הולד שקלקלו להטריח ליוצרים כו'". והיינו, דארבעים ימי המבול הוא ענין אחד (ובלשון הרבגוני: נקודה אחת). נמכיון שמצד הקס"ד "אם יחזרו", ירידתן בתחלת המ' יום הי' לא באופן ד"מבול" – הרי במילא נחבטל כבר ה"נקודה" דארבעים יום מבול, לכן בהימים שלפנ"ז הורידן באופן שיוכלו להיות גשמי ברכה.

אם נרשם נכון. והי' התירוץ על קושיא השני': היאך שייך שכל המ' יום (גם ביום המ') הי' אפשר עדיין (גם למסח, "על הארץ") שיהיו גשמי ברכה? וגם: איך זה מחאים עם "ויהי המבול ארבעים יום", שבכל המ' יום (גם בתחלתן) הי' מבול?

הנהגת חז"ל אין לה ספק ודאי

על מה שכתבו: ירידתן בתחלת המ' יום הי' לא באופן ד"מבול":
הייתה בבת א' א' פעקל (של מ' יום) – אחד בדוגמת יצירת ולד אחד.

על מה שכתבו: שבכל המ' יום (גם בתחלתן) הי' מבול:
הקיף הרבי את תיבת "תחלתן", וכתב תחתיו: בנקודה אין שייך תחלתן ואמצע – וסוף.

גם
הנהגת חז"ל אין לה ספק ודאי